

هم باید جنگید
PDF Compressor Free Version
و هم
مذاکره کرد

طرح بنزین
۸۰ هزار تومانی
در دستور کار
دولت نیست

دوشنبه ۳۰ شهریور ۱۴۰۵ / ۹ ربیع الثانی ۱۴۴۸ هـ. ق / 2026 September 21 / شماره ۷۳۱۳ / سال بیست و نهم

یادداشت

جمعه ای که گذشت

نسبیه پیرایش

جمعه‌ای که گذشت، تهران صحنه‌ی دو رویداد هم‌زمان بود که هر کدام حواشی خاص خود را به دنبال داشتند؛ رویدادهایی که در کنار هم، پایتخت را به تابلویی از تضادها بدل کردند.

از یک سو، تجمع ۳۱۳ هزار نفری «جان‌فدایان» (به میزبانی نهادهای مرتبط با سپاه) بود که با حضور پررنگ «حجاب‌استایل‌ها» و بانوان بی‌حجاب، به کانون حاشیه بدل شد.

از سوی دیگر، مارا تن ده کیلومتری بانوان (به میزبانی وزارت ورزش و جوانان) که پایانی متفاوت داشت و مرکز رسانه‌ای قوه قضائیه اعلام کرد در این رقابت موازین قانونی و شرعی رعایت نشده، دادستانی به موضوع ورود کرد و بلافاصله علیه عوامل و دست‌اندرکاران این مارا تن، پرونده‌ی قضایی تشکیل شد.

جالب آنکه مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور، در رزمایش «جان‌فدایان» حاضر شد و از جلوه‌های همبستگی و وفاداری ملی تجلیل کرد؛ آن هم در حالی که ویدئوهای منتشرشده از همان مراسم، حاوی روایت‌هایی از شعارها علیه او بود.

حالا پرسش اصلی اینجاست: فارغ از بحث پوشش که به نظر می‌رسد در جامعه مسیری مستقل و تثبیت شده را طی می‌کند، چه چیزی باعث می‌شود نهادهای برگزارکننده، خود به موتور محرک حواشی و تناقضات تبدیل شوند؟ شاید وقت آن است که بپرسیم این تضادهای عریان در دل رویدادهایی که خاستگاه کاملاً رسمی دارند، دقیقاً قرار است چه پیامی را مخابره کنند؟

اگر برگزاری چنین رویدادهایی به‌طور هم‌زمان، در واقع قدرت‌نمایی هم‌زمان رقبای سیاسی داخلی باشد، باید گفت سیاستمداران زمین نامناسبی برای این بازی‌های سیاسی انتخاب کرده‌اند.

مسئولان اداره کشور اگر خواهان وحدت و یکپارچگی‌اند، چرا مراسمی را برگزار نمی‌کنند که همه اقشار جامعه بتوانند با فراغ بال و امنیت کامل، همه در کنار هم در آن‌ها حضور داشته باشند؟ به‌جای آنکه با دوباره‌کردن مردم در یک روز خاص، تضادها را پررنگ‌تر کنند؟

تلفن تماس

با دفتر

روزنامه امین

۰۴۱-۳۳۳۵۲۷۷۴

۰۴۱-۳۳۳۵۲۷۷۹

بحران در فرانسه و تمام شدن بنزین در جایگاه‌های سوخت

انتقاد از دولت در حرف، آسان است

رئیس‌جمهوری گفت: ارائه پیشنهاد و انتقاد درباره عملکرد دولت در تئوری ساده است

اما در میدان عمل، به‌ویژه در شرایط خطیر کنونی، با پیچیدگی‌های فراوانی همراه است. دعوت از همه برای مشارکت در حل مسائل رویکرد جدی در دولت است که صرفاً به ارائه پیشنهاد محدود نمی‌شود بلکه باید به مرحله اجرا و پاسخگویی منتهی شود.

مسعود پزشکیان در نشست هم‌اندیشی «ظرفیت‌سازی و هم‌افزایی ظرفیت‌های ملی برای خنثی‌سازی راهبرد دشمن در جنگ ترکیبی علیه کشور» با تشریح عملکرد و اقدامات دولت در دوره جنگ و شرایط کنونی، بر الزامات حفظ وحدت و انسجام داخلی، ارتقای تاب‌آوری ملی و فعال‌سازی ظرفیت‌های عمومی و مردمی برای خنثی‌سازی راهبردهای دشمن تأکید کرد.

پزشکیان با یادآوری شرایط کشور در دوران جنگ، برنامه‌های دشمن برای وارد کردن آسیب به کشور و اقدامات دولت برای استمرار خدمت‌رسانی به مردم اظهار کرد: آنچه در شرایط حساس کنونی حائز اهمیت است، تداوم فعالیت‌های اجرایی

تدابیر جلی برای ماندن در صدا و سیما

عاطفه پیرایش، دانشجوی دکتری فلسفه

گران بی نام و نشان آمریکایی که همگی اهداف سیاسی خاصی را دنبال می‌کنند، هوش و ذکاوت و صداقت بیشتری نسبت به هم و طنان خودشان دارند،

وطني که چندان با موضع این تندروها موافق نیستند و نگرانند که آمریکا برخلاف تصور این دسته، به کشورمان آسیب بزند.

در هر حال، جلی می‌بیند که امروز در مقابل مردم ایران قرار گرفته است

و هیچ کدام از طرح و برنامه هایش برای آشتی دادن مردم با تلویزیون جواب نداده است. حتی مهران‌مدیری هم نتوانست با زنده کردن جوک های قدیمی اش او را نجات دهد.

اما مشکل نه بی مزه شدن جوک های قدیمی است و نه مخاطب مشکلی با مهران‌مدیری پیدا کرده است. به نظر می‌رسد تنها مشکل خود جلی است که به دل هیچ کس نمی‌نشیند.

باید دید آیا تدابیر جلی برای حفظ قدرت، از توهین به منتقدان گرفته تا استفاده ی دوباره از چهره هایی که روزگاری مغضوب صدا و سیما بودند و کوبیدن بر طبل جنگ می‌تواند جایگاه خود را در عرصه ی قدرت حفظ کند یا نه.

اما پرسش مهم تر این است که تغییر ریاست صدا و سیما چه تاثیری بر فضای داخلی ایران می‌گذارد و آیا این تغییر می‌تواند موضع ایران را در جنگ تعدیل کند و راه دولت را برای بازگشتن به تفاهم نامه ی اسلام آباد با آمریکا هموار کند؟

به نظر می‌رسد خود جلی خود را اصلی ترین مانع بر سر راه توافق با آمریکا می‌داند.

دوره ی ریاست پنج ساله ی پیمان جلی بر صدا و سیما به زودی پایان می‌پذیرد اما به نظر می‌رسد او قصد ترک میز خود را ندارد و خطاب به منتقدانی که خواستار کناره گیری او شده اند گفته است «کور خوانده اید».

او به قدری به این منصب دلبسته است که برکنار کردن او از پست ریاست صدا و سیما به اندازه ی تلاش برای برکنار کردن یک دیکتاتور تمام عیار دشوار شده است.

یکی از موضع گیری های جالب توجه او و تیم رسانه ای حامی او، این است که وقتی به سبب عملکرد ضعیفش مورد نقد قرار می‌گیرد، منتقدان را به حرکت کردن در جهت خواسته های دشمن، تلاش برای مخدوش کردن چهره ی پیروز ایران در جنگ یا نقشه کشیدن برای تسلیم ایران به دشمنان متهم می‌کند. این دسته برای حفظ منافع شخصی خود دست به هر گونه جوسازی علیه منتقدان می‌زنند. در حالی که ادعا می‌کنند نگران ایران و آینده ی آن هستند، در واقع تنها به حفظ قدرت خود می‌اندیشند. از این رو، گاهی بیشتر از ترامپ با هم و طنان خود دشمنی می‌کنند.

اگر روزی ترامپ که مخاطب را به شنیدن حرف های عجیب و غریب بسیاری عادت داده است، هوس کند برای غافلگیر کردن همگان، دست به تمجید از عملکرد صدا و سیمای جمهوری اسلامی و رئیس آن بزند، جلی گفته های ترامپ را چنان بولد می‌کند که گویی خود خدا بوده که از زبان ترامپ سخن گفته است. چنانکه می‌بینیم در نظر کیهان، تحلیل